

2Móz 12,15-20

1Kor 5,7-8

Kovács nélkül

Db., 2021. 04. 04. (v)
Húsvét = Feltámadás

Ige:

Olvasd 2Móz 12,15-20

1Kor 5:7-8 *Tisztítások el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk (= pászka-bárányunk), a Krisztus, megáldoztatott értünk. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszáságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.*

Húsvét van, amikor a keresztyénség J. Kr. feltámadására emlékezik. Mi is ezt tesszük most, de egyben folytatjuk a testté lett Igeről, azaz J. Kr.-ról is a sorozatot, ezen belül a Róla szóló próféciákat. A kovásztalan kenyérről szóló prófécia, amiről Mózes könyvében olvastunk, ránk, hívő emberekre azt a feladatot és felelősséget rója, amiről a Korinthusi levélben olvastunk: *Tisztítások el azért a régi kovászt.* Ezt csak úgy tudjuk megtenni, ha J. Kr. feltámadt élete van bennünk. Tehát míg a pászkabárány J. Kr. halálának előképe, addig a kovásztalan kenyér, a kovász nélkülség már az Ő feltámadására utal.

1.) A kovásztalan kenyerek ünnepe

A kovász egyértelműen a bűn jelképe. A pászkabárányt kovásztalan kenyerekkel kellett elfogyasztani. A bárány ugyanis J. Kr.-t. jelképezte, Aki bűntelen volt, és Krisztushoz bűntelen élet illik.

17. v.: *Megtartsátok a kovásztalan kenyér ünnepét...* Tehát ez külön ünnep volt. Bár szorosan kapcsolódik a pászkabárány áldozatához, de mégis külön ünnep volt. Míg a pászkabárány megölése, vérének a kikenése, húsának az elfogyasztása egyetlen nap alatt történt, addig a kovásztalan kenyerek ünnepe 7 napig tartott, amit a pászkaáldozat napján kellett elkezdni. **18. v.:** *Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján este egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estéjéig.*

Ez azt jelképezi, hogy akiknek a bűnét eltörölte a Bárány J. Kr. vére, azok utána szent életben kell, hogy járjanak. J. Kr. megváltó munkáját rövid idő alatt el tudjuk fogadni, de a szentségben és tisztaságban való járás az egész földi életünkön keresztül tartson. Ezt jelképezi a 7 nap. A 7-es szám a teljesség, tökéletesség száma.

Fontos látni, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepe a pászkaáldozat után következik. Vagyis a szent és tiszta élet csak J. Kr. halálának, áldozatának az elfogadása után lehetséges. És ezzel érkezünk el a húsvéthoz, a feltámadáshoz. Erről olvastunk a Korinthusi levélben: *Tisztítások el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk (= pászka-bárányunk), a Krisztus, megáldoztatott értünk.*

2.) Az újonnan született hívő emberek és a bűn

Ez azért merül fel, mert a felolvasott Igékből, és a mindennapi életünkben is látszik, hogy a kovász, a bűn komoly kérdés a hívő emberek életében is. **1Ján 1:8** *Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk.* Ez legalább három, egymással szorosan összefüggő kérdésre mutat, amiben tisztán kell látnunk a különbségeket:

1. A bennünk és a rajtunk lévő bűn közti különbség. A bennünk lévő bűntől nem tudunk megválni, míg ebben a testben élünk. A testünkben nem lakik semmi jó. De nem törvényszerű, hogy a bennünk lakozó bűnt elkövszük, hogy kijöjjön belőlünk, és így rajtunk is legyen.

2. A hívő ember két természete közti különbség. Egyik az új természetünk, a másik a régi. Ez abból következik, hogy bennünk van Kr. élete, az új élet, de még velünk maradt a régi is. Az új nem vetkezik. **1Ján 3:9** *Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.* De a régi természetünk bűnös, és vetkezhet.

3. A helyzetünk és az állapotunk közti különbség. A helyzetünk nagyon jó, mert J. Kr. áldozatát elfogadtuk, és ezért Isten gyermekei lettünk. Feltámadtunk Kr.-al, és Vele együtt ültettünk a mennybe. Erről beszél pl. **Kol 3:3** *Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.* De az állapotunk nem mindig ennek megfelelő. Nem mindig járunk ehhez méltóan, de az Ige felszólít, hogy a bűnt el kell kerülnünk. **Kol 3:5-7** *Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fűsvénységet, ami bálványimádás; Melyek miatt jó az Isten haragja az engedetlenség fiaira; Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban.*

A fentiek fényében érthető a kovásztalan kenyerek ünnepeinek a rendelkezése mint előkép, amit a Korinthusi levélben olvasott Ige magyaráz meg a számunkra. Figyeljük csak meg!

(1) A helyzetünk ez: *aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk (= pászka-bárányunk), a Krisztus, megáldoztatott értünk.* A bűneink meg vannak bocsátva J. Kr. véérért, ezért *kovász nélkül valók vagytok.*

(2) A következő mondat pedig az állapotunkra mutat. Arra, hogy mégis van

kovász! *Tisztítsátok el azért a régi kovászt! Azért ne régi kovással ünnepeljünk!*

Mi az oka a kovásznak, a bűnnek? A kettős természetünk! Ezt nem tudjuk megszüntetni, de az elvárható egy újonnan született hívő embertől, hogy a benne lévő bűn ne legyen rajta is, ne kegyesse el. Öldökölje meg a bűnös kívánságokat!

Ezt megtehetjük, mint hívő emberek, mert Kr. feltámadott élete van bennünk. Isteni természet részesei lettünk! Már van hozzá erőnk, hogy megöldököljük, nem úgy, mint hitetlen korunkban, amikor a bűn uralkodott rajtunk.

Meg is kell tennünk, mert ez méltó az Úrhoz! Az állapotunk legyen összhangban a helyzetünkkel! Ne a régi, hanem az új természetünk uralkodjon!

3.) Két helytelen felfogás

Az emberek gondolkozásában a kovász, a bűn kérdésében két helytelen felfogás figyelhető meg, ami megkísérti a hívő embereket is.

(1) A törvényeskedő gondolkodás. E szerint az üdvösség feltétele a büntelen élet. Más szóval abban az esetben üdvözülhetünk, ha megváltozik az életünk, és már nem vétkezünk. Van, aki ezt olvassa ki az **alapige 15. v-ből**: *valaki kovászoszt eszik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassák ki Izraelből*. Tehát – mondják – hiába a Bárány vére, ha valaki vétkezik, meg kell halnia.

(2) Helytelen, Kr.-hoz méltatlan gondolkodás. Mivel az üdvösség egyedül J. Kr. elvégzett áldozata alapján van, nem számít, ha vétkezünk, mert nagy a kegyelem. Az igaz, hogy a Kr.-ban elnyert üdvösségét nem veszíti el a hívő ember, ha vétkezik, de az már tévedés, hogy nem számít, ha vétkezik. Mert igenis számít!

4.) Mi történik, ha a hívő ember vétkezik?

Mi lesz, ha nem takarítjuk el a régi kovászt? Mi történt Izraelben ez esetben?

Alapige 19. v.: *Hét napon át ne találtassék kovász a ti házaikban; mert valaki kovászoszt eszik, az a lélek kiirtatik Izrael gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen*. Ez akkor, a törvény ideje alatt azt jelentette, hogy Isten parancsának a megszegését halállal kellett büntetni.

De mit jelent ez most nekünk, hívő embereknek? Semmiképpen nem azt, hogy ha egy hívő ember vétkezik, akkor el fog kárhozni. De hát akkor mit jelent? Figyeljük meg az Igét! *Az a lélek kiirtatik Izrael gyülekezetéből*. Vagyis megszakad a kapcsolata Isten népével, Izrael gyülekezetével, végeredményben Istennel.

Ez ma azt jelenti, hogy a bűne miatt megszakad a hívő embernek az Úrral és a többi hívővel a közössége, ami szenvedéssel, gyötrellemmel és kárral jár.

Az igaz, hogy Isten az Úr J. Kr. áldozatáért megbocsátotta a Benne hívők bűneit. Erre mutat a páskabárány áldozata. Ez örök bocsánat, mert az Úr Jézus vére

örökre eltörölte a bűneinket, Isten soha többé nem emlékezik rá. Háta mögé, a tener mélyébe vetette, olyan messze, mint amilyen messze van a napkelet a napnyugattól. Örök bocsánata ez azért is, mert ennek nyomán miénk az *örök élet*. Amikor Isten bocsánatáról beszélünk, legtöbbször erre gondolunk, ez a legismertebb, a legfontosabb.

De amikor egy hívő ember - aki már örök bocsánatot nyert - vétkezik, elbukik, akkor a bűn miatt megromlik az Úrral való közössége. Erre utal Istennek az a rendelkezése, hogy aki kovászosat eszik az alatt a 7 nap alatt, *az a lélek kiirtatik Izrael gyülekezetéből*. Ez nem azt jelenti, hogy elvesztette az örök életét. Továbbra is Isten gyermekei maradunk, de megromlik Vele a kapcsolatunk. Ez csak úgy áll helyre, ha megbánjuk, megvalljuk, és az Úr megbocsát. Ez a közösséget helyreállító bocsánat. Csak viláosságban járva van Vele és egymással is közösségünk.

Ha a hívő ember közössége megszakad az Úrral és a többi hívővel, annak komoly következményei vannak az életére és a bizonyágtételére nézve. **Egyrészt** a hívő ember szenved benne. Dávid pl., azt írta a **32. zsoltárban**: *megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt. Míg éjjel-nappal rám nehezedék kezed, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében*. A hívő úgy érzi, hogy az Istentől távol a sötétségbe, a gyötrelm helyére került. Mintegy „a mennyországból a pokolba” került volna. Emiatt azon van, hogy minél hamarabb helyreálljon a kapcsolata az Úrral. Akit nem zavarnak az elkövetett bűnei, aki nyugodtan tud bűnben élni, az még nem újonnan született hívő. **Másrészt** ilyenkor csorbát szenved a hívő ember bizonyágtétele is. Mert azt tette, úgy élt, mint a hitetlen ember, és a világ újjal mutogat rá: Miben különb a hívő, mint mi? Az is vétkezik! Ezzel gyalázatot hoz az Úr nevére, és Isten népére, a hívők közösségére is.

A kovásztalan kenyerek ünnepeinek ez a fontos üzenete azok számára, akikért Kr. vére folyt, hogy távolítsuk el az életünkől a bűn, a rosszáság és a gonoszság kovászat. Nem azért, hogy ez által meneküljünk meg a kárhozattól, hanem azért, mert már a Bárány J. Kr. vére által megmenekültünk attól, és a megmentett, a megtisztított életünkhöz már nem illik a bűn.

Befejezem:

J. Kr. halála és feltámadása, valamint azok hatása az életünkre szorosan összetartozik. Semmit nem tehattünk a bűnbocsánatunkért, csak elfogadtuk J. Kr. áldozatát. De azért már tennünk kell, hogy a kovászt eltakarítsuk az újonnan született életünkől. Feltámadott Urunkra emlékezve ezzel az igei üzenettel kívánok minden testvéremnek és az Ige hallgatóinak áldott húsvéti ünnepet! **Amen**

Énekeljük el az **Új Hozsanna 94. sz.** énekét: *Feltámadt Jézusomnak szolgálok*